

man snart ikke mere praktisk set behøver en Læge for at træffe Afgørelsen, thi det er i Forvejen givet, at med den og den Fejl er man kassabel. Derfor tror jeg ogsaa, at der er langt mindre Grund nu, hvor alt paa dette Omraade er perfektioneret, til at bruge en saa stor Kommission. Det bør gøres med et saa lille Apparat som muligt, især et Apparat, som til enhver Tid er til Stede, nemlig i Kaserneskipet. Jeg turde derfor anbefale, at man gaar over til denne Behandling fremtidig; jeg tror, det vilde simplificere Sagen betydelig. I øvrigt skal jeg kun tillade mig at gøre en lille Bemærkning til den højtærede Marineminister. Den højtærede Minister sagde, at han antog, at af de 130 vare vist de 100 ude at sejle. Men det var jo i alle Tilfælde ogsaa muligt, at de Folk ikke vare ude at sejle, men at de i Henhold til de i de senere Aar gentagne og offentlig fremkomne Anker over, at der manglede Arbejde ude paa Værftet, have undladt at melde sig. Det er ganske vist deres Fejl, men det var dog interessant at faa at vide, om de have undladt at melde sig af den Grund, at de have ment ikke at kunne faa Arbejde, eller om de i Virkeligheden have været ude at sejle. I det sidste Tilfælde var der mindre at klage over, men jeg kan næsten ikke tro, at der er saa mange, der sejle, jeg vil snarere tro, at der er en Del, der have undladt at melde sig, fordi de have ment, at der var Mangel paa Arbejde. Naar nu den højtærede Marineminister stillede sig saa velvillig, som han gjorde, idet han ligefrem lovede at ville have Arbejde paa Værftet til den Tid, hvor der stoppes Folk, er det jo alt, hvad der kan gøres, naar det kan gøres uden derfor at skade andres Arbejde eller nødvendiggøre, at der afskediges Folk, thi saa vilde man jo kun falde fra Scylla i Charybdis. Hvis den højtærede Minister altsaa gør det, mener jeg ogsaa, at der derved vilde være vundet betydelig. Jeg kan ikke se andet, end at der efter den Imødekommenhed og Velvilje, hvormed den højtærede Minister har modtaget Sagen, kun vil være meget smaa Differenspunkter tilbage, saa jeg vil udtale baade mit og mine Medforlagsstilleres Haab om, at vi gennem en mindre Forhandling, eventuelt i et Udvalg, hurtigst mulig vilde kunne føre Forslaget igennem til Fordel for Sagen og Folkene.

Justitsministeren (Rump): Jeg vil blot gøre en kort Bemærkning i Anledning af, hvad den ærede Ordfører for Forslagsstillerne udtalte om, at Folkene ikke vidste,

at de kunde melde sig til Kassation. Skønt det er mig bekendt, at der melder sig Folk, kan det godt være, at det ikke er almindelig bekendt. Jeg kan imidlertid love, at der, naar der fremtidig sker Bekendtgørelse om at melde sig og aflevere Søfartsbogen, i den trykte Bekendtgørelse skal blive optaget Meddelelse om, at man til enhver Tid kan fremstille sig til Prøve for vedkommende Kassationskommission. Derigennem faa Folk altsaa den fornødne Anvisning til saa hurtig som muligt at søge Spørgsmaalet afgjort.

Frederiksen: Efter de Udtalelser, der ere fremkomne fra flere af Forslagsstillerne og fra de højtærede Ministre om den her foreliggende Sag, har jeg kun ganske faa Bemærkninger at knytte hertil. Der blev fra et æret Medlem udtalt, at naar vi have indbragt dette Forslag, maatte vi jo efter det, som de have gjort for Sagen i Finansudvalget, kunne være sikre paa, at vi kunne føre den Sag igennem. Det synes jeg nok er lidt ubilligt af det ærede Medlem at forlange af os Forslagsstillere, at vi skulle være aldeles sikre paa at kunne føre et Forslag igennem, som vi indbringe. Det maa jo dog først vise sig under Sagens senere Gang, om vi ere i Stand til at faa Regeringen og Landstinget med os; thi dette er jo nødvendigt for at føre en Sag igennem. Men for øvrigt synes jeg, at de Udtalelser, der fremkom fra den højtærede Marineminister og den højtærede Justitsminister, ikke just ere afvisende, om end den Støtte, de have lovet Forslagene, er noget betinget, saa vil jeg dog antage, at det ved lidt Velvilje fra alle Sider skal kunne lykkes at faa i alt Fald noget ud af Forslaget. Men en Ting vil jeg rigtig nok anse det for aldeles nødvendigt at faa rettet, og det er det, at naar der kun skal ydes disse stoppede Søfolk et Vederlag af 10 Kr. pr. Maaned i Tiden, indtil de skulle indkaldes, mener jeg rigtignok, at dette Beløb er for lille, det burde forhøjes i alt Fald med nogle Kroner. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) udtalte, at han vilde anse 1 Kr. 50 Øre om Dagen for det mindste, de kunde have, kan det jo nok være, at noget mindre ogsaa kunde være godt, men efter min Mening burde man forhøje Belødet til det dobbelte af, hvad de nu faa. Det synes jeg var en Hensynsfuldhed over for disse værnepligtige Søfolk, som man virkelig burde vise dem. Den højtærede Justitsminister, tror jeg, det var, udtalte ganske vist, at det samme, der her